

Prezident přijal delegaci RS ČR

Den před státním svátkem 17. listopadu 2010 přijal prezident Václav Klaus na Pražském hradě delegaci nejrepresentativnější české seniorské organizace, vedenou jejím předsedou Dr. Zdeňkem Pernesem.

I když šlo především o zdvořilostní akci, setkání už od počátku mělo velmi přátelskou atmosféru a po uvítání a nezbytných úvodních oficiálních slovech se rychle změnilo v neformální živou besedu na různá témata, která se týkají českých seniorů. Hovořilo se o tom, co se změnilo od posledního přijetí zástupců Rady seniorů ČR na Hradě v říjnu 2007. Zejména přibýlo pobíratelů starobních důchodů, kterých je nyní, jak uvedl předseda Rady Zdeněk Pernes, 2 150 000. Za tři roky je to o 122 000 více. Průměrná penze vzrostla o 1 473 Kč a dosahuje nyní v průměru 10 100 Kč. Přes nominální zvýšení však dochází k reálnému poklesu penzí. Letos RS ČR odhaduje další pokles. Česká republika je také na chvostu v EU, pokud jde o relaci mezi průměrnou mzdou a starobním důchodem. Pomyslné nůžky se nerozevírají ještě více jen proto, že klesají mzdy. Jak uvedl předseda Pernes v současné době seniory trápí čtyři hlavní problémy. První je spojen s urychlením diferenciací sociální struktury příjemců starobních penzí. Nejde přitom jen o rozdílnou výši penzí, ale hlavně o rozdílnou výši nákladů na uspokojení základních potřeb. Velkým problémem je zejména v Praze, ale i v dalších velkých městech, skokový nárůst nákladů na bydlení. Je rychlejší než valorizace penzí a působí potíže především osamělým seniorům. Podle výzkumu RS ČR je v Praze ohroženo kolem 7 000 starobních důchodců. Ačkoli Rada seniorů na tento palčivý problém během jednání s příslušnými ministerstvy opakovaně poukazovala, nepodařilo se prosadit zákon o sociálním bydlení, s jehož pomocí by se podle RS ČR situace dala uspokojivě řešit. Pokles sociálního postavení části starobních důchodců dokumentuje údaj České exekutorské komory, že bylo uvaleno 530 000 exekucí na majetek seniorů. A podle údajů České správy sociálního zabezpečení se exekuce za leden až červen 2010 v 73 000

případů týkaly starobních penzí. Dalším problémem, u kterého senioři žádali prezidenta o pomoc, je šíření demografické paniky. A to nejen v některých médiích, ale bohužel i v argumentaci některých politiků. Podobná vystoupení a další jevy, jako byl předvolební klip neblaze proslulého dua Mádl – Issová, podle předsedy Pernese, vytvářejí atmosféru, ve které se může dařit mezigenerační nenávisti. Ačkoli prezident například v otázce zákona o sociálním bydlení měl jiný názor a v souladu se svými již známými postoji uváděl, že i bytový problém vyřeší neviditelná ruka trhu, v tom zásadním panovala shoda. A sice, že bytový problém existuje a že je třeba se mu postavit a v případě osamělých důchodců, kteří už nejsou schopni hradit nájem, nějakým způsobem pomoci. Shoda panovala i v tom, že důchodová reforma by se neměla stát důvodem k vyvolávání nějaké paniky. Jak zdůraznil Václav Klaus, není samozřejmě pochyb o potřebě reformy a třeba také o tom, že se bude zvyšovat věk odchodu do důchodu, ale nejsme v situaci, že stát by se zhroutil, kdyby reforma nenastala už zítra. Hysterie není na místě. Prezident k náladám ve společnosti uvedl, že je třeba rozhodně čelit všem projevům, které by mohly poškodit mezigenerační solidaritu. Václav Klaus se během besedy zajímal o to, kolik starobních důchodců Rada seniorů ČR zastupuje a proč v ní třeba není zastoupeno i sdružení Život 90, které podle jeho slov pro důchodce dělá také hodně dobrého. Po odpovědi, že sdružení zatím nepožádalo o vstup, uvedl, že síly je potřeba spojovat. Podtrhl význam volnočasových aktivit a celoživotního vzdělávání, například zvyšování počítačové gramotnosti seniorů. Mnohé věci by podle Václava Klause mohli v oblasti sociální péče a dalších aktivit zajišťovat samotní senioři. Zde vidí velké nevyužití rezervy. Ačkoli během debaty zazněly i odlišné názory, než které sám zastává, Václav Klaus velmi pozorně naslouchal i těmto argumentům. Zjevně ho zaujalo mj. třeba vystoupení představitele Sdružení nájemníků Milana Taraby, který hovořil o potřebě vytvoření závazných principů pro stanovení místně obvyklého nájemného.

Prezident také čelil otázce, zda by setkání s představiteli seniorů neměla být pravidlem a také častěji, než jednou za tři roky. S úsměvem odpověděl, že osobně je pro, jen

je prý třeba zajistit, aby mu to jeho kancelář včas připomněla. O atmosféře setkání zástupců RS ČR s prezidentem republiky svědčí snad nejlépe fakt, že neformální beseda zaujala přítomné natolik, že přijetí se oproti plánovanému termínu prodloužilo.

Text a foto: František VONDERKA